

Levélváltás egy lehetséges előrelépés érdekében

Hozzászólás

a Magyar Írószövetség 2007-2010 közötti életéről szóló beszámolóhoz

Elnökünk „megerősödve megmaradni” jelszávába sűrített erőfeszítéseit igenelve, az írócsoportokban folytatott munka hagyományait pártolnám, arra a meggyőződésre építve, miszerint a magyarság földrajzi megoszlása szerint, nem anyaországi, Kárpát-medencei és nyugati, hanem a jövőben egyre inkább gyakorlatilag is

anyaországi,

Kárpát-medencei,

európai (az EU országaiban, tehát egyugyanazon országban élő)

és külföldi.

E meghatározás elterjedésének meghatározó jellege lesz a jövőben nemcsak irodalmi életünk szerveződésének, hanem a gazdasági kapcsolatokon kívül többek között az oktatásnak, a művelődésnek, mindenfajta magyarságunkat megtartó kapcsolattartásnak. Ez indokolja, hogy a jövőben még tagoltabban, az írók, közvetlen környezetükben fejtsék ki áldásos tevékenységüket, jelenlétükkel nyomósítsák a nemzeti összefogás érzését és az irodalmi műveltség tudatos gyarapításának szükségességét nemzettársaik körében. Hirdettem, és hirdetem szóban és írásban, e szemléletváltás mielőbbi szükségességét és remélem a változtatást.

Elérkezettnek látom az időt arra, hogy megújítsam két előbbi Írószövetségi elnökünknek tett javaslatomat, miszerint kis segítséggel, erkölcsi támogatással, a „haza éltető figyelmének” kiterjesztésével létrehozhatnánk a skandináviai magyar írók csoportját.

Ugyanis már évekkel ezelőtt tizenegy magyar író, fordító tagja volt a Svéd Írószövetségnek, ez a szám a norvégiai, dániai, és finnországi Magyar Írószövetségi tagokkal, több könyves szerzővel ennek kétszeresére gyarapítható.

Egy, hivatalosan még nem az Írószövetséghez tartozó skandináviai magyar írói csoportosulás immár rendelkezik, az idén éppen tíz esztendő, de eddig megfelelő támogatáshoz nem jutott *Ághegy* című skandináviai magyar irodalmi és művészeti folyóirattal, amelynek immár közel ötszáz irodalomban, művészetben alkotó magyar munkatárs a tagja. A nyilvánvaló szükségből általam alapított folyóirat honlapja (<http://aghegy.hhrf.org>) bizonyítja alkotóinak életrevalóságát és hasznát az északi országok magyarságának megtartásában.

Anyagi nincstelensége ellenére meghirdetett és lebonyolított irodalmi és művészeti pályázatának sikere is ezt igazolja. Két éve kiadott köteteknek száma immár tizenkettő, regényt, verset, esszét, tanulmánykötetet, fordítást ajánl olvasóinak figyelmébe.

Ha létrehozhatnánk ezt az írói csoportosulást, akkor ezzel növelhetnénk az Írószövetség (régí felfogás szerint nemzetközi) kapcsolatait is, hiszen a tagscsoport hídszerepének tudatos vállalásával lehetőséget teremtené az Európai Unió országok hasonló szakmai csoportosulásával való sűrűbb kapcsolatra, ahhoz hasonlóan, ahogyan ez az elmúlt évben megejtett svédországi meghívásra létrejött Írószövetségi kapcsolatfelvétel esetében is történt.

Továbbá más dimenziót nyújthatnának az ilyen írói csoportosulások azoknak a magyar-magyar írói találkozóknak, amit a beszámoló, nagyon helyesen, nem sorol a nemzetközi kapcsolatokhoz, de amelyek a tények tükrében nem értékelhetők, hiszen alkalomszerűek, esetlegesek.

A magyar irodalom jobb sorsra érdemességének szükségességét hirdetve, az évszázad második évtizedében az Írószövetség munkájának eredményességét remélve, szeretettel üdvözlöm a tisztújító közgyűlést:

Tar Károly

Svédország, Lund, 2010. 11.18

Tar Károly úr részére

Svédország, Lund

Tisztelt Tar Károly Úr, kedves Író Társam!

Először is engedj meg, hogy a Magyar Írószövetség nevében megköszönjem serkentő leveled, amelyet a tisztújító közgyűlés hatására küldtél tavaly év végén. Másodszor, elnézésedet kérem, hogy csak most válaszolok rá, de az első három hónapban rám zúdult tennivaló betemetett, s mostanság érek a végére a rangsorolásnak, a feladatok rendszerezésének.

Mindenekelőtt hadd fejezzem ki őszinte elismerésemet a „skandináv végeken” kifejtett áldozatos munkáért, s nem csak a magam, de az egész magyar irodalom nevében.

Mindenképpen támogatni kívánom a Skandináviai Magyar Írók Csoportjának a létrejöttét, amellyel valóban hatékonyan együtt fogunk tudni gondolkodni és dolgozni. Mint a Magyar Napló folyóirat és könyvkiadó volt szerkesztője nagyon jó kapcsolatot ápoltam a nemrég elhunyt Sulyok Vincével, Kovács katáng Ferencsel pedig mindmáig e-mail-kapcsolatban vagyok.

Mielőbb szeretném átlátni a skandináv országokban élő és alkotó magyar írók összetételét. Ehhez kérem a segítségedet.

Abban pedig, kérlek, te fejtsd ki részletesebben az elképzelésedet, hogy a Magyar Írószövetség milyen formában tudná segíteni és katalizálni a skandináviai magyar írókat abban, hogy csoportosuljanak.

Az Erdélyi Magyar Írók Ligájával erős kapcsolatunk van, több közös programot szerveztünk már. A szakmai és erkölcsi támogatásunkkal a Vajdaságban is szervezetbe tömörülnek lassacskán az írók. Most készülök a Szlovákiai Magyar Írók Társaságának elnökével leülni tárgyalni, hogy miképp tudnánk erősíteni egymás munkáját. A nyugati emigráció részben hazatért, részben szétszórta él a nagyvilágban. Azonban a skandináv régió egységes képet mutathat, ha ebben te is megerősítesz majd.

Válaszodra várva, üdvözlettel,

2011. március 16.

elnök

Szentmártoni János

Kedves Szentmártoni János!

Leveled alkalmat teremt arra, hogy újra köszöntselek az Írószövetség élén, s azért is, mert megint igaz: „Új seprű, jól seper!” Leveled, „jobb későn, mint soha” válasz felvetéseimre, amelyekre elődeidnek „nem volt érkezése”.

Kérésedre, s mentségemre a következőket sorolhatom:

A Magyar Liget című, előbb dél-svédországi, jelenleg skandináviai magyar családi lap irodalmi mellékletének szerkesztésekor örömmel tapasztaltam, hogy anyagi támogatás nélkül is, számos olyan írástudó segítségét bírhatom, akik ilyen-olyan okból nem tartoznak egyetlen magyar egyesülethez sem. Kértem és kaptam tőlük írást bőven. Született derülátóként, pénztelenül, de indítottam irodalmi lapot is. Az Ághegy című skandináviai magyar irodalmi és művészeti lapfolyam kezdeteikor tapasztaltam, hogy a skandináviai országok magyarsága rendelkezik annyi és olyan szintű alkotó értelmiségiekkel, akiknek a segítségével itt, értelmes és hasznos, magyarságunk ápolását életető közösségszolgálat bontakoztatható ki. Reméltem, és ma is hiszem, hogy például a Svédországi Magyarok Országos Szövetsége, az Ághegy ma már félezernél több alkotóját hasznosan foglalkoztathatja népművelő munkájában. A Szövetséghez való tartozásunkat az Ághegy-Liget Baráti Társaság alapításával kívántam megerősíteni. Társaságunk a SMOSZ 35. egyesülete.

Az Ághegy szerkesztése arra kötelez, hogy a jelenkori északi magyar tollforgatókkal kapcsolatot építsek, próbáljam feltérképezni elődeinket is, mindazokat „Akik elöztünk jártak” (rovatcím), hiszen kötetünk egyben az északi országokban élő magyar alkotók (írók, képzőművészek, zene- és előadóművészek) antológiája kell, hogy legyen. Az eddig, anyagiak hiányában, öt-öt számonként megjelent hat kötetünk bizonyítja, elképzelésem kivitelezhetőségét. Másrészt, azért, hogy elfogadtassam magam, közölnöm kellett írásaimból az anyaországi és erdélyi irodalmi lapokban, hídszerepünk kiterjesztése végett pedig támogatnom kell a skandináviai országok jelenkori irodalmának fordítását is. Így jutottam el a Svéd Írószövetségbe is, amelynek évtizede tagja vagyok.

A Svéd Írószövetség nyilvántartásában a következő magyar tagok szerepelnek:

Dóri Tibor (1936)

Inczédi-Gombor Ádám (1940)

Klein György (1925)

Márky Ildikó (1940)

Molnár István (1950)

Ortman Mária (1939)

Rosenberg Ervin (1935)

Svéd Frans (1923)

Szabó Petra (1951)

Tamás Gellért (1963)

Tar Károly (1935)

Többen magyarul is írnak, és fordítanak. A szépirodalmi fordítók is a Svéd Írószövetség tagjai lehetnek.

Az Ághegy műhely körül csoportosult, könyves írók a következők:

Asztalos Morell Ildikó, Bartha István, Dohi Alex, Domonkos István, Gaál Zoltán, Gergely Tamás, Gulyás Miklós, Hegedűs Kálmán (Helsinki), Hegedűs Zsolt, Lipcsei Anderson Emőke, Litkei Villó, Lőrinczi Borg Ágnes, Kasza Imre, Kovács Ferenc (Oslo), Neufeld Róbert, Solymossy Péter, Steiner János, Sente Imre, Tóth Ildikó, Tóth Károly Antal, Veress Mária, Veress Zoltán.

Az Ághegy Könyvek sorozatban immár tizennyolcadik kötetünket szerkesztem a Rügyek rovatunkban bemutatott felfedezettek, többnyire maguk pénzelt kötetek kis példányszámban való megjelentetésért.